

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Vniversae Theologiae Speculativæ, Sacramentalis,
& moralis**

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ, 1648

De Missæ Sacrificio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42284

Ref. 5. Eucharistia delet peccata venialia, ex opere operato, non tamen per seipsam immediate, sed per gratiam habitualem, adjuncta speciali condonatione.

Item mediantibus actibus charitatis, quos excitat per auxilia actualia, quæ nobis ex opere operato confert.

Ref. 6. Dicitur potest, Eucharistiam habere vim remittendi poenas temporales peccatis remissis debitas, idque ex opere operato, & directe.

Item remittendo culpam venialem, remittere aliquam partem poenæ illi debitæ.

Et si culpæ veniales in alia vita deleantur, non ideo aliquid poenæ ipsis debitæ remittitur.

DE MISSÆ SACRIFICIO.

CAP. XI. **I**N Missa offertur Deo sacrificium propriè

Ref. 1. dictum, quod olim per oblationem panis & vini à Melchisedec factam, & per Agnum Paschalem figuratum fuit.

Christus per sacrificium crucis, satisfecit pro peccatis hominum, quoad sufficientiam; illius autem virtus per sacrificium altaris nobis applicatur.

Ref. 2. Res oblata in Missæ sacrificio est Christus non ut in propria specie existit, sed quatenus est sub speciebus sacramentalibus.

In sacrificiis animalium non res producta offertur, sed corrupta in sacrificio altaris, ut & in oblatione thuris, producta.

Substantia panis & vini materia transiens sacrificii dici potest, quo sensu Patres interdum dicunt, panem & vinum offerri.

Ref. 3. Essentia sacrificii Missæ non consistit in oblatione verbali quæ fit sive ante, sive post consecrationem.

Neque in fractione hostiæ, aut illius sumptione sive à sacerdote, sive à laicis facta.

CON.

DE MISSÆ SACRIFICIO. 91

Consistit ergo in sola consecratione, qua mors Christi perfectè, modo mystico, repræsenta-
tur.

Unde ad essentiam hujus sacrificii spectat, conse-
crare sub utraque specie Nec licet unquam quavis ex
causa, consecrare extra sacrificium.

Ref. 4. Sacrificium Missæ offerunt, quanquam di-
versimodè, Christus, sacerdos celebrans, & fideles
omnes.

Speciatim verò illi offerre dicuntur, qui sacro in-
terfunt, aut sacerdoti celebranti inserviunt.

Ref. 5. Sacrificium Missæ offerri potest pro fide-
libus baptizatis, pro catechumenis, pro paganis, & pro
hæreticis nominatim non excommunicatis.

Offerri etiam potest pro existentibus in purgato-
rio, non tamen pro Beatis (etsi possimus Deo sacri-
ficare in gratiarum actionem pro eorum gloria) nec
pro damnatis.

Ref. 6. Sacrificium Eucharistiæ non confert imme-
diatè gratiam sanctificantem sive primam, sive se-
cundam, ex opere operato.

Utrumque tamen confert mediatè, conferendo
gratias actuales peccatori ad primam justificatio-
nem, & justo ad secundam necessarias.

At remittere pœnas peccatis remissis debitas, est
maximè proprius illius effectus, qui per se nulli sa-
cramento competit.

Hoc sacrificium conducit ad bona temporalia ob-
tinenda, non ex opere operato, sed per modum im-
petrationis.

Ref. 7. Sacrificio Missæ, tantum ut offertur à sacer-
dote, respondet effectus ex opere operato, qui non
nisi iis conceditur, quibus ab ipso applicatur.

Fructus sacrificii non applicatus manet in the-
sauro Ecclesiæ: potest autem sacerdos eum sibi,
vel alteri applicare, ex hypothesi quod is pro
quo celebrat, non sit dispositus ad eum recipien-
dum.

92 DE MISSÆ SACRIFICIO.

Arguendi sunt sacerdotes, qui dum non habent stipendium, Missam celebrant pro illo, quem Deus prævidet iis stipendium oblaturum.

Ref. 8. Per hoc sacrificium non confertur nisi effectus finitus tam intensivè, quàm extensivè: ita ut pro pluribus oblatum, non tantum profit singulis, quantum prodesset, si offerretur pro paucioribus.

Etsi res oblata sit infinita, & primarius offerens infinitus, id non impedit quin effectus, ex voluntate Christi, oblationi adjunctus sit finitus.

CAP. XII. *Ref. 1.* Singuli sacerdotes tenentur ex officio sacrum celebrare: cui præcepto satisfaciunt aliquoties in vita sacrificando.

Feria 5. ante Pascha, & Sabbatho S. licet per se loquendo, quibuscunque sacerdotibus Missam celebrare; non autem die Veneris S.

Non licet sacerdoti pluries in die sacrum facere, nisi in Nativitate Domini, & aliàs in casu gravis necessitatis: debet autem esse jejunus, quando secundo celebrat.

Non licet ordinariè, & seclusis privilegiis, sacrum facere ante auroram, aut post meridiem. Licet tamen ex causa rationabili, sacrum inchoare paulò ante auroram, & paulò post meridiem.

Ref. 2. Ordinariè sacrum celebrari non debet nisi in loco consecrato, aut benedicto, vel certè ad cultum divinum ab Episcopo diocesano designato.

Non licet sacrum facere in Ecclesia polluta, antequam purificetur, nisi ex gravi causa; ut si aliàs Moniales v. c. non essent audituræ sacrum die Paschatis.

Ad celebrationem Missæ requiritur altare lapideum, ab Episcopo consecratum, cui reliquiæ apponi solent, quamvis id non sit de essentia consecrationis.

Non perit consecratio, etsi frangatur, modò hostiam & calicem continere possit. Perit autem in altari

tari fixo, quando lapis superior ab inferioribus amovetur.

Requiritur etiam calix, cum patena, ex auro, vel argento, vel stanno confectus, & consecratus. Perire autem illius consecratio si notabiliter cuppa frangatur, vel inauretur, aut à pede per fractionem separatur.

Res. 3. Non potest sacerdos citra peccatum mortale, sine vestibus sacris, & benedictis celebrare. Possit tamen in necessitate sacrum facere, sine aliqua ex minoribus.

In gravi propriæ vitæ periculo, liceret sacrum facere sine ulla ex vestibus sacris: nisi id fieret in contemptum religionis.

Harum vestium deperditur benedictio, quando ita franguntur, ut amplius non sint aptæ ad usum, ad quem assumi solent. Unde si reficiantur, de novo sunt benedicendæ.

In necessitate potest sacerdos sibi ipsi ministrare. Imò tunc potius debet sine ministro celebrare, quam monialem, aliamve foeminam ad hoc ministerium admittere.

Res. 4. Ut sacrum dignè celebretur, requiritur status gratiæ; imò præmittenda est confessio peccati mortalis, propter communionem.

Non tenetur sacerdos sub peccato mortali, recitare matutinum, antequam Missam celebret.

Res. 5. Defectus essentialis in Missa occurrens supplendus est. Hinc si sacerdos post consecrationem advertit in calice non esse nisi aquam, debet vinum de novo consecrare, & sumere, etsi aquam sumserit.

Debet etiam suppleri defectus sumptionem impediens: ut si aranea in calicem consecratum cadat, si totus sanguis effundatur, si sacerdos post consecrationem moriatur.

Supplendi sunt præterea graves defectus accidentales, ut si sacerdos latinus ante consecrationem ad-

vertat panem esse fermentatum, vel non haberi copiam aquæ, vino miscendæ.

Non tamen leviores; ut si omittatur quædam benedictio, aut genuflexio: & idem dic si quis recitato Evangelio, advertat se Epistolam prætermisissæ.

Ref. 6. Sacerdos ratione justî stipendii, tenetur ex justitia sacrum facere: tantùm abest ut simoniam committat, paciscendo pro tali stipendio.

Tenetur sacerdos unum sacrum facere pro uno justo stipendio, nec potest unico sacrificio, pro duobus ejusmodi stipendiis satisfacere.

Non modo pauperes, sed etiam divites sacro accipere *pro stipendio, & pro fructibus.*

Parochi, ut sic, non tenentur sacra facere pro suis subditis: adeoque possunt stipendia accipere, pro Missis quas celebrant.

Tenentur tamen per se, vel per alios sacrum facere in propria parochia, iis saltem diebus quibus alii tenentur audire sacrum.

Ref. 7. Fideles adulti tenentur ex gravi præcepto, audire Missam Dominicis, & Festis diebus.

Quod intellige de Missa integra, ita ut notabilem illius partem sine causa omittere, v. c. Evangelium, cum iis quæ præcedunt sit peccatum mortale.

Intellige etiam ex probabiliori sententia, de eadem Missa, non de medietate unius, & medietate alterius: ac præterea illius auditione devota, & cum interna attentione conjuncta.

Multa excusant ab hoc præcepto, impotentia, obedientia, consuetudo, charitas, & similia.